

Notat

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Juridisk vurdering af EU-Domstolens dom af 22. december 2022 i den danske sag C-279/21, X mod Udlændingenævnet

10. februar 2023

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

International Arbejdskraft og EU-ophold

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsnr. 2023-947
Akt-id 2207278

1. Indledning

EU-Domstolen har den 22. december 2022 afsagt dom i den danske præjudicielle sag C-279/21, X mod Udlændingenævnet. Sagen blev forelagt af Østre Landsret, og EU-Domstolens dom vil danne grundlag for landsrettens videre behandling og afgørelse af den nationale retssag.

Dommen vedrører lovligheden af kravet om bestået Prøve i Dansk 1 i forbindelse med ægtefællesammenføring til herboende tyrkiske statsborgere med tidsubegrænset opholdstilladelse, som er omfattet af associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet.

Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg blev ved notat af 17. september 2021 orienteret om, at man fra dansk side ville afgive skriftligt indlæg i sagen¹. Danmark har endvidere deltaget i den mundtlige domsforhandling i Luxembourg. Udvalget blev den 7. oktober 2022 i forbindelse med den skriftlige forelæggelse af rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 14. oktober 2022 orienteret om hovedlinjerne i generaladvokatens forslag til afgørelse, som blev fremsat den 8. september 2022. Dommen blev oversendt til Udlændinge- og Integrationsudvalget den 9. januar 2023.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har i samarbejde med Justitsministeriet foretaget en nærmere analyse af dommens konsekvenser, herunder i forhold til verserende og allerede afgjorte konkrete sager om familiesammenføring.

2. Associeringsaftalekomplekset

I 1963 indgik Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet en associeringsaftale for at styrke de økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem EU og Tyrkiet, herunder gradvist at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed. Associeringsaftalen er senere suppleret med bl.a. tillægsprotokol af 23. november 1970, som trådte i kraft den 1. januar 1973, og Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af

¹ 2020-21, EUU Alm.del - Bilag 809.

19. september 1980, som blev vedtaget inden for rammerne af associeringsaftalen og trådte i kraft den 1. december 1980 (herefter associeringsaftalekomplekset).

Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 indeholder i artikel 13² en stand still-klausul, som generelt forbyder indførelsen af enhver ny begrænsning, som har til formål eller følge, at en tyrkisk statsborgers udøvelse af arbejdskraftens frie bevægelighed på den pågældende medlemsstats område underkastes betingelser, som er mere restriktive end dem, der fandt anvendelse på den pågældende, da denne afgørelse trådte i kraft på denne medlemsstats område.

EU-Domstolen har understreget, at stand still-klausulen ikke medfører en ret til familiesammenføring eller ret til etablering og ophold til fordel for tyrkiske arbejdstageres familiemedlemmer³. Domstolen har imidlertid også fastslået, at betingelser for familiesammenføring kan udgøre en ny begrænsning i stand still-klausulens forstand. Det er som udgangspunkt tilfældet, hvis den nationale lovgivning skærper betingelserne for familiesammenføring med tyrkiske arbejdstagere, som er lovligt bosiddende i den pågældende medlemsstat, i forhold til de betingelser, der fandt anvendelse på tidspunktet for ikrafttrædelsen af afgørelse nr. 1/80, i det omfang betingelserne kan påvirke tyrkiske statsborgeres udøvelse af økonomisk virksomhed i den pågældende medlemsstat.

Det følger endvidere af EU-Domstolens praksis, at en ny begrænsning i stand still-klausulens forstand kan være begrundet, hvis den pågældende nationale mere restriktive betingelse er begrundet i et tvingende alment hensyn og er proportional, dvs. hvis den er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål og ikke går videre end nødvendigt for at nå formålet⁴.

3. Den omtvistede regel i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 6

Efter udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 6, er det som udgangspunkt en betingelse for familiesammenføring med en ægtefælle eller samlever, at den herboende udlænding med tidsbegrænset opholdstilladelse har bestået Prøve i Dansk 1 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau⁵.

Betingelsen om bestået danskprøve blev oprindeligt indført i 2011, hvorefter det som udgangspunkt var en betingelse for ægtefællesammenføring, at en herboende udlænding med tidsbegrænset opholdstilladelse skulle bestå Prøve i Dansk 2 eller

² Tillægsprotokollen af 23. november 1970 indeholder ligeledes en stand still-klausul i artikel 41, stk. 1, vedrørende etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser. Stand still-klausulerne i artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen og artikel 13, i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 er imidlertid af samme art og forfølger samme formål og omfatter enhver ny hindring eller begrænsning for udøvelsen af de respektive økonomiske friheder.

³ Jf. i denne retning EU-Domstolens dom af 12. april 2016, Genc, C-561/12, EU:2016:247, præmis 44-46 og den deri nævnte retspraksis.

⁴ Jf. i den retning Genc-dommen, præmis 51 og den deri nævnte retspraksis.

⁵ På tidspunktet for afgørelsen i den konkrete sag fremgik kravet af udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 5, hvortil der henvises i dommen. Bestemmelsen er videreført uændret i den nugældende § 9, stk. 15, nr. 6.

en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau. I 2012 blev bestemmelsen ændret, hvorefter kravet om bestået Prøve i Dansk 2 blev ændret til Prøve i Dansk 1 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau. Bestemmelsen har til formål at sikre, at den herboende kan hjælpe og støtte sin ægtefælle, der ansøger om opholdstilladelse i Danmark, med at finde sig til rette, lære det danske sprog og få adgang til arbejdsmarkedet og derigennem bidrage til at sikre en vellykket integration af ægtefællen.

Det følger af udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 6, at kravet om bestået Prøve i Dansk 1 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau fraviges, hvis der foreligger ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed.

4. EU-Domstolens dom af 22. december 2022 i sag C-279/21, X mod Udlændingenævnet

EU-Domstolen bemærker indledningsvis med henvisning til fast retspraksis, at en national lovgivning, der skærper betingelserne for familiesammenføring med tyrkiske arbejdstagere, som er lovligt bosiddende i den pågældende medlemsstat, i forhold til de betingelser, der fandt anvendelse, da Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 trådte i kraft, udgør en ny begrænsning som omhandlet i afgørelsens artikel 13 for de nævnte tyrkiske arbejdstageres udøvelse af arbejdskraftens frie bevægelighed i denne medlemsstat, jf. dommens præmis 31.

EU-Domstolen henviser herved til, at en tyrkisk arbejdstagers beslutning om at rejse til en medlemsstat for varigt at udøve lønnet beskæftigelse dér kan påvirkes negativt, hvis denne medlemsstats lovgivning vanskeliggør eller umuliggør familiesammenføring, således at denne statsborger i givet fald kan se sig nødsaget til at vælge mellem sin beskæftigelse i den nævnte medlemsstat og sit familieliv i Tyrkiet, jf. dommens præmis 32.

EU-Domstolen fastslår, at et krav som bestået Prøve i Dansk 1 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau udgør en begrænsning i henhold til stand stillklausulen. I dommen anerkender EU-Domstolen imidlertid samtidig, at formålet om at sikre en vellykket integration kan udgøre et tvingende alment hensyn, jf. dommens præmis 38.

EU-Domstolen tager herefter stilling til, om et krav som bestået Prøve i Dansk 1 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau er proportionalt, dvs. om kravet er egnet til at nå reglens formål om vellykket integration, og om det går videre end nødvendigt for at nå dette formål. Domstolen udtaler herom:

41. Den omstændighed, at en tyrkisk arbejdstager, der opholder sig på en medlemsstats område, råder over et tilstrækkeligt kendskab til denne medlemsstats officielle sprog, som godtgøres ved at bestå en prøve som den, der er fastsat i den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, kan ganske vist gøre det muligt for denne arbejdstager at hjælpe det familiemedlem, der ansøger om opholdstilladelse med

henblik på familiesammenføring med den nævnte arbejdstager i den nævnte medlemsstat, i forbindelse med det nævnte familiemedlems integrationsproces i denne medlemsstat.

42. Ikke desto mindre skal det for det første bemærkes, at selv om det formål, der forfølges med en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, er en vellykket integration af det familiemedlem, der ansøger om familiesammenføring, gør en sådan lovgivning det på ingen måde muligt at tage hensyn til det pågældende familiemedlems egen integrationsegnethed, men hviler udelukkende på den forudsætning, at den vellykkede integration af familiemedlemmet ikke er tilstrækkelig sikret, hvis den tyrkiske arbejdstager, der er berørt af denne ansøgning om familiesammenføring, ikke opfylder kravet om en bestået prøve i det officielle sprog i den pågældende medlemsstat.

43. Denne konstatering understøttes af den omstændighed, at den danske regering i retsmødet for Domstolen medgav, at selv om det i det foreliggende tilfælde måtte vise sig, at en sådan arbejdstagers ægtefælle talte flydende dansk, ville vedkommendes ansøgning om opholdstilladelse i Danmark med henblik på familiesammenføring alligevel blive afslået, eftersom den pågældende arbejdstager ikke opfyldte kravet om en bestået danskprøve.

44. Det skal for det andet bemærkes, således som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 34-40, i forslaget til afgørelse, at en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede heller ikke gør det muligt for de kompetente myndigheder med henblik på vurderingen af muligheden for at fravige det krav om bestået sprogprøve, som følger af denne lovgivning, at tage hensyn til faktorer, der kan godtgøre, at den tyrkiske arbejdstager, der er berørt af ansøgningen om familiesammenføring, faktisk er integreret, og dermed til den omstændighed, at denne arbejdstager, hvis det er nødvendigt, kan bidrage til familiemedlemmets integration i denne medlemsstat, selv om arbejdstageren ikke har bestået denne prøve.

45. Med forbehold af den forelæggende rets efterprøvelse fremgår det navnlig af de sagsakter, som Domstolen råder over, at muligheden for at fravige forpligtelsen til at bestå danskprøven af ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, kun finder anvendelse i de begrænsede tilfælde, der er nævnt i punkt 39 i generaladvokatens forslag til afgørelse⁶, og uden at tillade, at der i forbindelse med en individuel vurdering tages hensyn til, om det familiemedlem, der ansøger om familiesammenføring, selv er integrationsejnet, og til den faktiske integration af den tyrkiske arbejdstager, der er berørt af denne ansøgning.

⁶ Det fremgår af punkt 39 i generaladvokatens forslag til afgørelse af 8. september 2022, at kravet om bestået Prøve i Dansk 1 kun fraviges, hvis der foreligger ganske særlige grunde, der bl.a. vedrører Danmarks internationale forpligtelser, og kun hvis det ikke er muligt at henvise den tyrkiske arbejdstager til at udøve sit familieliv i hjemlandet, og hvor en sådan henvisning ikke udgør en tilsidesættelse af disse forpligtelser. Derudover nævnes det tilfælde, hvor den tyrkiske arbejdstager f.eks. lider af et handicap, som forhindrer vedkommende i at bestå danskprøven.

EU-Domstolen konkluderer på den baggrund, at den begrænsning, som sprogkravet udgør, ikke kan begrundes i formålet om at sikre en vellykket integration af ægtefællen, idet kravet hverken gør det muligt at tage hensyn til ægtefællens egen integrationsegnethed eller til andre faktorer – udover at bestå en sådan prøve – der godtgør, at den tyrkiske arbejdstager faktisk er integreret i den pågældende medlemsstat, og dermed vedkommendes mulighed for at hjælpe sin ægtefælle med at integrere sig i medlemsstaten.

EU-Domstolen medgiver således, at kravet om bestået Prøve i Dansk 1 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau kan være egnet, men fastslår samtidig, at det går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det formål, der forfølges, og dermed er kravet ikke proportionalt.

5. Vurdering af dommens betydning for anvendelsen af danskprøvekravet i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 6, i sager om ægtefællesammenføring

Dommen, der er en afgørelse i en præjudiciel sag, har konstaterende – og ikke retsstiftende – virkning fra ikrafttrædelsen af den fortolkede EU-retlige regel, dvs. fra ikrafttrædelsen af Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 den 1. december 1980.

EU-Domstolens dom er bindende for Danmark, fordi Danmark deltager fuldt ud i associeringsaftalekomplekset med Tyrkiet gennem EU-medlemskabet. Associeringsaftalekomplekset med Tyrkiet er således ikke omfattet af det retlige forbehold.

Dommen vedrører spørgsmålet om foreneligheden af udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 6, med artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 i associeringsaftalekomplekset. EU-Domstolen udtaler sig således alene om fortolkningen af associeringsaftalekomplekset.

Udlændinge- og Integrationsministeriet og Justitsministeriet har på den baggrund vurderet, at dommen er begrænset til at omfatte *herboende tyrkiske statsborgere, der som økonomisk aktive er omfattet af associeringsaftalekomplekset.*

Dommens resultat indebærer, at det i forhold til den nævnte personkreds ikke vil være i overensstemmelse med associeringsaftalekomplekset at stille krav om, at den herboende økonomisk aktive tyrkiske statsborger har bestået Prøve i Dansk 1 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau i sager om ægtefællesammenføring, idet der herved ikke tages hensyn til ansøgerens integrationsegnethed samt de faktorer, der kan godtgøre, at den herboende økonomisk aktive tyrkiske statsborger faktisk er integreret i samfundet, selvom den pågældende ikke har bestået Prøve i Dansk 1 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Udlændingestyrelsen vil skulle anvende reglen i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 6, i overensstemmelse med dommens præmisser. Udlændingestyrelsen vil således i sager, hvor den herboende økonomisk aktive tyrkiske statsborger ikke har bestået Prøve i Dansk 1 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, skulle tage

hensyn til faktorer, der kan godtgøre, at *den økonomisk aktive tyrkiske statsborger*, med hvem der søges ægtefællesammenføring, faktisk er integreret og dermed kan bidrage til ægtefælles integration. Der vil f.eks. skulle tages hensyn til varigheden og omfanget af den herboendes tilknytning til det danske arbejdsmarked, eventuel skolegang og uddannelse i Danmark, gennemførte kurser eller prøver bestået på dansk, deltagelse i foreningsliv og eventuelle andre faktorer, der vidner om den pågældendes integration i Danmark og dansk kundskaber.

Ved vurderingen vil udlændingestyrelsen endvidere skulle tage hensyn til, om der foreligger oplysninger, der måtte tale for *den ansøgende ægtefælles* integrationsegnethed, herunder f.eks. at den ansøgende ægtefælle taler eller forstår dansk. Det vil endvidere skulle indgå i vurderingen, om øvrige integrationsrettede krav i udlændingeloven er opfyldt.

6. Danskprøvekravet i udlændingelovens § 9, stk. 8

Det er endvidere vurderingen, at dommen også har betydning for det sprogkrav, der indgår som en del af integrationskravet i udlændingelovens § 9, stk. 8, hvorefter ægtefællesammenføring kun kan gives, hvis den herboende ægtefælle har bestået Prøve i Dansk 3 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler imod at stille kravet.

Reglen blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 742 af 8. august 2018. Kravet om bestået Prøve i Dansk 3 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau stilles til både herboende udlændinge og danske statsborgere som betingelse for ægtefællesammenføring.

Reglen har til formål at sikre en vellykket integration af ansøger og kan fraviges i samme omfang som udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 6, jf. ovenfor under pkt. 3.

Både udlændingelovens § 9, stk. 8, 1. led, og udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 6, indeholder således et krav om bestået danskprøve som forudsætning for ægtefællesammenføring. Selvom dommen ikke vedrører det danskprøvekrav, der stilles som betingelse for ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 8, er det Udlændinge- og Integrationsministeriets og Justitsministeriets vurdering, at dommens resultat betyder, at det heller ikke vil være i overensstemmelse med associeringsaftalekomplekset at stille dette krav til en herboende økonomisk aktiv tyrkisk statsborger, der ønsker en ægtefælle til Danmark, idet der herved ikke tages hensyn til ansøgerens integrationsegnethed samt de øvrige faktorer, der kan godtgøre, at den herboende faktisk er integreret i samfundet, selvom den pågældende ikke har bestået en Prøve i Dansk 3 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Udlændingestyrelsen vil skulle anvende udlændingelovens § 9, stk. 8, 1. led, i overensstemmelse med dommens præmisser på samme måde som ved anvendelsen af udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 6. Der henvises til beskrivelsen heraf under pkt. 5.

7. Sammenfattende om dommens betydning

Det er vurderingen, at dommen er begrænset til at omfatte herboende tyrkiske statsborgere, der som økonomisk aktive er omfattet af associeringsaftalekomplekset.

Dommen har betydning for kravet om, at den herboende økonomisk aktive tyrkiske statsborger – med mindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod – skal have bestået Prøve i Dansk 1 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau i sager om ægtefællesammenføring, jf. udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 6.

Dommen vurderes endvidere at have betydning for det sprogkrav, der indgår som en del af integrationskravet i udlændingelovens § 9, stk. 8, hvorefter ægtefællesammenføring kun kan gives, hvis den herboende ægtefælle har bestået Prøve i Dansk 3 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler imod at stille kravet.

Udlændingestyrelsen skal således – i forhold til herboende tyrkiske statsborgere, der som økonomisk aktive er omfattet af associeringsaftalekomplekset – anvende reglen i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 6, og i udlændingelovens § 9, stk. 8, 1. led, i overensstemmelse med dommens præmisser.

Det fremgår af regeringsgrundlaget ”Ansvar for Danmark” fra december 2022, at regeringen bl.a. vil ”justere sprogkravet for den herboende i forbindelse med familiesammenføring”. Der vil således blive fremsat et lovforslag herom. I lovforslaget vil der også blive taget højde for dommens resultat. Indtil da vil Udlændingestyrelsen skulle administrere i overensstemmelse med dommen som anført ovenfor.

I forhold til udlændingelovens øvrige betingelser for ægtefællesammenføring bemærkes, at flere af disse betingelser er genstand for en såkaldt EU-pilotprojektsag, som EU-Kommissionen indledte i januar 2021. Pilotprojektsagen, der også vedrører spørgsmålet om betingelsernes forenelighed med associeringsaftalen, kan derfor få betydning for andre betingelser end kravene om bestået danskprøve. Udvalget blev orienteret om pilotprojektsagen ved notat af 30. marts 2021⁷. Udlænding- og Integrationsministeriet vil vende tilbage til udvalget, når resultatet af pilotprojektsagen foreligger.

8. Verserende sager

Udlændingemyndighederne har siden dommens afsigelse den 22. december 2022 ikke truffet afgørelse i sager, hvor den økonomisk aktive tyrkiske statsborger ikke umiddelbart ses at opfylde betingelsen om bestået Prøve i Dansk 1 eller betingelsen om bestået Prøve i Dansk 3.

⁷ 2020-2021, UUI Alm. del – bilag 106

Udlændingemyndighederne kan på baggrund af nærværende vurdering af dommens betydning fortsætte behandlingen af de verserende sager om familiesammenføring, som beskrevet ovenfor i punkt 6 og 7.

9. Afgjorte sager

Efter ulovbestemte forvaltningsretlige grundsætninger har myndighederne som udgangspunkt pligt til af egen drift at genoptage allerede afgjorte sager, hvis der fremkommer væsentlige nye retlige forhold, f.eks. en dom som underkender myndighedernes hidtidige praksis. I vurderingen af, om en myndighed har pligt til af egen drift at genoptage tidligere afgjorte sager, indgår karakteren af myndighedens eventuelle fejl eller den hidtidige praksis, betydningen for de berørte borgere, og om myndighedens genoptagelse af egen drift vil volde større eller mindre administrative vanskeligheder.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets og Justitsministeriets opfattelse, at karakteren af den hidtidige praksis og betydningen for de berørte borgere tilsiger, at myndighederne som udgangspunkt af egen drift skal genoptage sager, hvor der er meddelt afslag på opholdstilladelse med henvisning til manglende opfyldelse af danskprøvekravene i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 6, og § 9, stk. 8, 1. led, til ægtefæller eller samlevere til herboende tyrkiske statsborgere, der som økonomisk aktive er omfattet af associeringsaftalekomplekset.

Særligt hvad angår spørgsmålet om de administrative vanskeligheder forbundet med genoptagelse af egen drift bemærker Udlændinge- og Integrationsministeriet følgende:

Udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 6, blev indsat ved lov nr. 601 af 14. juni 2011 om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og trådte i kraft den 1. juli 2011.

Udlændingestyrelsen har på baggrund af det elektroniske sagsbehandlingssystem kunnet opgøre, at styrelsen i perioden 2011-2022 har meddelt afslag på ægtefællesammenføring i 229 sager til herboende tyrkiske statsborgere under henvisning til, at en eller flere af betingelserne efter udlændingelovens § 9, stk. 15, ikke var opfyldt. Det vil kræve en manuel gennemgang af sagerne at opgøre, om det specifikt er manglende opfyldelse af danskprøvekravet, der har ført til afslag.⁸

Udlændingelovens § 9, stk. 8, blev indsat ved lov nr. 742 af 8. august 2018 om ændring af udlændingeloven og trådte i kraft den 1. juli 2018.

Udlændingestyrelsen har elektronisk kunnet opgøre, at styrelsen i perioden 2018-2022 har meddelt afslag på ægtefællesammenføring i 61 sager til herboende tyrkiske statsborgere under henvisning til, at kravet om bestået Prøve i Dansk 3 eller en

⁸ Det bemærkes generelt, at de statistiske oplysninger kan være forbundet med usikkerhed, da oplysningerne er hentet fra et sagsbehandlingssystem, som ikke er et egentligt statistiksystem.

danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau efter udlændingelovens § 9, stk. 8, 1. led, ikke var opfyldt.

Det er på denne baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets og Justitsministeriets vurdering, at Udlændingestyrelsen er *forpligtet til af egen drift* at gennemgå de ovenfor nævnte sager med henblik på at vurdere, om der skal ske genoptagelse på baggrund af dommen.

Ved behandlingen af en genoptaget sag om ægtefællesammenføring vil udlændingestyrelsen skulle vurdere, om kravet om Prøve i Dansk 1 eller Prøve i Dansk 3 skal fraviges under henvisning til den ansøgende ægtefælles integrationsegnethed eller af hensyn til faktorer, der kan godtgøre, at den herboende økonomisk aktive tyrkiske statsborger faktisk er integreret i samfundet, selvom kravet om bestået Prøve i Dansk 1 eller Prøve i Dansk 3 ikke er opfyldt.

Udlændingestyrelsen skal herudover vurdere, hvorvidt de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring er opfyldt, f.eks. selvforsørgelseskravet og kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse mv. Genoptagelse af en sag, hvor der er givet afslag på ægtefællesammenføring, fordi Prøve i Dansk 1 eller Prøve i Dansk 3 ikke var opfyldt, vil derfor ikke nødvendigvis føre til en tilladelse.

Beslutningen om genoptagelse skal træffes af den myndighed, som senest traf afgørelse i sagen. Er et afslag på opholdstilladelse i en sag, som er berørt af dommen, stadfæstet af Udlændingenævnet, vil beslutningen om genoptagelse derfor skulle træffes af Udlændingenævnet, som eventuelt herefter vil kunne hjemvise sagen til fornyet behandling hos Udlændingestyrelsen.